

за велклюдите ти ще налѣмъ, догдѣто да се напѣатъ сички.

20 И веднага излѣа воденосатъ си въ поило-то, и притърча тоще при кладенецатъ за да налѣ, и изкади водж за сичките мѡ велклюдки.

21 А человекко се чѡдеше за нея, и премълча, за да познае ако благоустрой Господь пѣтъатъ мѡ, или не.

22 И като престанаха велклюдите отъ пѣнк-то, зема человекко онецы златны на-тажестъ половинсиклоба, и двѣ гримны за ржцѣте ѿ на-тажестъ десетсикасва ѿ злато.

23 И рече: чѣа дѣщерь (си) ты? кажи ми, молимъ: да ли се намѣрѡва въ кжщата на-отца ти мѣсто за насъ за шкиталище?

24 И она мѡ рече: дѣщерь самъ на-Васѡвила скѣна на-Мельха, когото е родила на Нахора.

25 Рече мѡ тоще: (намѣрвасе) у насъ и слама, и храна изобилна, и мѣсто за шкиталище.

26 Тогава се преклони человекко и преклони се на Господа.

27 И рече: благословенъ Господь Богъ на-го-сподина моего Авраама, Който не отдалечи милостьта Своа и истината ѿ господина моего: Господь ме благоустрой въ домѣтъ на-вратѣта Господина моего.

28 А дѣвойката отгърча, и извѣсти въ кжщата на-майка си тѣа нѣща.

29 И Ревекка имаше братъ именземъ Лаванъ: и притърча Лаванъ камъ человекатъ венка при источникатъ.

30 А (найвече) каквото видѣ онецыте, и грив-ныте въ ржцѣте на-сеотра си, и каквото чѡ рѣ-